

bestaaende Vønningsordning, hvorefter disse Funktionærer henføres til 4 Vønningsklasser paa henholdsvis 800 Kr., 1,000 Kr., 1,200 Kr. og 1,400 Kr. aarlig Vønning med saa vidt muligt lige mange Personer i hver Klasse og saaledes, at der for hver 5 Aars Tjeneste i en af de 3 laveste Klasser tilstaae et Alderstillæg paa 100 Kr. aarlig, der dog bortfalder ved Oprykning i højere Klasse. Denne Ordning med midlertidige Alderstillæg er i flere Henseender mindre hensigtsmæssig, og der turde derfor være Anledning til at indføre en Vønningsforandring med faste Alderstillæg, der tillige vilde indeholde nogen Forbedring i Vønningerne for de nævnte Funktionærer. Derfor synes ogsaa den Omstændighed at kunne tale, at disse Funktionærer i Reglen have en temmelig stræng og ansvarfuld Tjeneste, og at den største Del af dem har Bopæl i København eller paa Frederiksberg og saaledes har forholdsvis store Udgifter, saavel til de fleste Livsfornødheder som til Husleje. De faste Alderstillæg har man tentt sig ansatte til 50 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste, dog ikke udover ialt 200 Kr. aarlig, hvilke Tillæg beholdes efter Oprykningen paa højere Vønning i Lighed med, hvad der i Henhold til Vønningsloven af 12te April 1889 finder Sted med Hensyn til de Postfæspedienterne tilstaaede Alderstillæg. Det forudsættes herved, at Foranstaltningen iværksettes fra 1ste April 1892 at regne og giver tilbagevirkende Kraft, dog saaledes, at de Funktionærer, der allerede have opnaaet det nuværende Alderstillæg paa 100 Kr. uden i det Hele at have gjort 10 Aars Tjeneste beholde dette Tillæg, men ikke opnaa yderligere Tillæg, forinden de have gjort 15 Aars Tjeneste.

For at de Postbude og Konduktører, der i sin Tid have erholdt kongelig Udnævnelse i Henhold til Vønningsloven af 27de Januar 1852, og som alle have været ansatte i over 20 Aar, ikke skulle blive uheldigere stillede end deres yngre Kolleger, anses det derhos for rettest, at Forstøllen mellem deres labere pensionsberettigede Vønning og det højeste Beløb, der i Vønning og Alderstillæg herefter kan opnaas, nemlig 1,600 Kr., tilstaae de paagældende som personligt Tillæg, hvilket ligeledes bør gælde med Hensyn til de enkelte Postbude og Rejsekonduktører, der i Henhold til Bestemmelsen i Postlønningsloven af 12te April 1889 § 10, 3dje Stykke, have erholdt kongelig Udnævnelse, dog saaledes, at det de giste af disse Funktionærer overensstemmende med Ministeriets Forslag i Skrivelse af 28de November 1889 til Folketingets Finansudvalg tilstaaede personlige Tillæg à 50 Kr. aarlig bortfalder.

Endelig maa det, naar Postbudenes Vønning herefter med Alderstillæg kan stige til 1,600 Kr. aarlig, anses for billigt, at ogsaa Formandslønnen, der nu udgør 1,500 Kr., foruden Dyrtdstillæg, 108 Kr., forhøjes til 1,600 Kr. med Bortfalden af nævnte Tillæg, men med Alderstillæg à 50 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste som Formand indtil i alt 200 Kr. ligesom for Postbudene.

Merudgiften ved den omhandlede Foranstaltning, der herved foreslaas godkendt, udgør for 1892—93: 25,300 Kr., hvilket Beløb udkommer saaledes:

Den højere Vønning til 2 Formænd	200 Kr.
Personlige Tillæg til de Funktionærer, der have kongelig Udnævnelse	4,516 —
Alderstillæg til de øvrige Funktionærer	37,050 —

41,766 Kr.

Herfra gaar:

Dyrtdstillæg til 2 Formænd	216 Kr.
Personlige Tillæg à 50 Kr. til 13 Funktionærer med kongelig Udnævnelse	650 —
De nuværende Alderstillæg	15,600 —

16,466 —

Forstøllen bliver altsaa... 25,300 Kr.

Til A. 3 d. Da den ene af de hidtil tjenestegørende Postførere er fratraadt og erstattet med en Postkonduktør, er Beløbet nedsat med 1,000 Kr.

Til A. 3. e. Som for indeværende Finansaar